

Sygn. akt: I C 2750/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Paw
Protokolant:	Starszy protokolant Ewelina Krawczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2016 r. w Kielcach

sprawy z powództwa M. Ł.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę odszkodowania

I. zasądza od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz M. Ł. kwotę 360 000,00zł. (trzysta sześćdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 lipca 2014r.,

II. zasądza od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz M. Ł. kwotę 8 017,00zł. (osiem tysięcy siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu,

III. nakazuje pobrać od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Kielcach) kwotę 20 258,26zł. (dwadzieścia tysięcy dwieście pięćdziesiąt osiem złotych 26/100) tytułem kosztów sądowych.

I C 2750/15 Uzasadnienie

W pozwie wniesionym w dniu 19 października 2015r. powódka M. Ł. domagała się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 360 000zł. tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 24 lipca 2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania podniosła, iż R. Ł. i E. Ł. zawarli z pozwanym Towarzystwem (...) umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników, która dotyczyła budynków gospodarczych w gospodarstwie rolnym, w tym budynku chlewni 08/M4. Powyższy budynek został ubezpieczony na kwotę 791 190,00zł. na okres ubezpieczenia od 27 kwietnia 2014r. do 26 kwietnia 2015r. W dniu 20 maja 2014r. przedmiotowy budynek został całkowicie zniszczony w wyniku pożaru. W wyniku zgłoszenia szkody pozwany wypłacił z tytułu umowy ubezpieczenia kwotę 425 460,38zł. , po ustaleniu należnego odszkodowania na kwotę 430 329,47zł. i pomniejszeniu go o kwotę odzysku blachy z dachu na złom w wysokości 4 869,09zł. W ocenie powodów przyznane odszkodowanie jest znacznie zaniżone, albowiem pozwany w kosztorysie szkodowym nie uwzględnił kosztów prac budowlano- remontowych koniecznych do przywrócenia stanu poprzedniego chlewni. W szczególności nie zostały uwzględnione zniszczenia systemu wentylacyjnego, systemu wygrodzień i systemu żywienia i pojenia. Tymczasem powyższe systemy wchodziły w skład budynku jako jego części składowe, istniały w momencie zawierania umowy ubezpieczenia i podlegały szacowaniu przy wycenie całego ubezpieczonego budynku chlewni. Niezależnie od tego

zdaniem powódki wycena prac budowlanych została przez stronę pozwaną zaniżona nawet w tych elementach, które zostały uznane jako podlegające naprawieniu szkody o kwotę 88 735,00zł. Powódka wskazała, iż koszt przywrócenia stanu poprzedniego budynku chlewni, w zakresie odtworzenia zniszczonych systemów wentylacji, wygrodzeń oraz żywienia i pojenia wynosi 262 126,53zł. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się też inne prace samodzielnie wykonane przez ubezpieczających w celu przywrócenia budynku do stanu poprzedniego. W ocenie powódki kwota 360 000zł. dochodzona pozwem ponad kwotę wypłaconego odszkodowania jest kwotą odpowiednią, aby przywrócić budynek do stanu sprzed pożaru zgodnie z art. 363 § 1 k.c. Uzasadniała, iż wysokość odszkodowania powinna odpowiadać racjonalnym, celowym, uzasadnionym wydatkom poniesionym w celu usunięcia skutków zdarzenia, które szkodę spowodowało. W przypadku powódki koszty te zostały rażąco zaniżone. W kosztorysie sporządzonym przez pozwanego zarówno koszty materiałów, jak i stawki roboczogodzin zostały zaniżone i nie odzwierciedlają stanu faktycznego kosztów zakupu i wykonania prac remontowych. Swoją legitymację czynną do dochodzenia roszczenia o odszkodowanie powódka wywodziła z umowy cesji wierzytelności z Polisy (...) zawartej pomiędzy cedentami E. Ł. i R. Ł. a cesjonariuszem M. Ł.. (k. 2-10).

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. w złożonej odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany przyznał, iż odmówił wypłaty odszkodowania za zniszczony system wentylacji, wygrodzeń, żywienia i pojenia. Swoje stanowisko w tym zakresie uzasadniał, iż ustawa z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym, Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych nie wprowadza własnej definicji budynku. Ustawodawca określił pojęcie budynku w art. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane uznając, że budynek to obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, posiadający fundamenty i dach. Odszkodowanie za dodatkowe urządzenia, którego domaga się powódka byłoby zasadne, gdyby urządzenia te objęte były dodatkowym ubezpieczeniem. Zakwestionował także, aby urządzenia te stanowiły część składową budynku w rozumieniu art. 47 k.c. (k.62-64)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 kwietnia 2008r. R. Ł. a Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. zawarta została w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności rolników umowa ubezpieczenia budynku mieszkalnego i budynków gospodarczych, w tym chlewni 08/M4 o powierzchni 1341 m². Umowa ubezpieczenia obejmowała okres od 27 kwietnia 2014r. do 26 kwietnia 2015r. Sumę ubezpieczenia ustalono na kwotę 791 190,00zł., odpowiadającą wartości przedmiotowej chlewni. Zawarcie umowy potwierdzone zostało polisą nr (...).

(dowód: polisa k. 18-19)

W dniu 20 maja 2014r. doszło do pożaru, w wyniku którego doszło do spalenia przedmiotowego budynku chlewni. Postanowieniem z dnia 24 maja 2014r. śledztwo prowadzone w sprawie sprowadzenia zdarzenia, które zagrażało mieniu w wielkich rozmiarach mające postać pożaru budynku chlewni wraz z tucznikami na szkodę E. i R. Ł. zostało umorzono wobec braku znamion czynu zabronionego. W uzasadnieniu wskazano, iż najbardziej prawdopodobną przyczyną powstania ognia było zwarcie w instalacji elektrycznej w obrębie jednego z silników napędzających wentylator

(dowód: postanowienie o umorzeniu śledztwa z 24.05.2014r. k. 20-21)

Pismem datowanym na dzień 24 lipca 2014r. skierowanym do R. Ł. pozwany zawiadomił, iż w toku postępowania likwidacyjnego zostało przyznane odszkodowanie w kwocie 425 460,38zł. za szkody w budynku chlewni spowodowane pożarem. Rozliczenia dokonano w oparciu o kosztorys W. oparty na przeprowadzonych oględzinach, publikowanych Katalogach nakładów Rzeczowych oraz cen średnich według cennika (...) przyjmując aktualny poziom cen średnich. Kwota wyliczona w kosztorysie wynosi 430 329,47zł. kwota powyższa została pomniejszona o odzysk z blachy z dachu

na złom w wysokości 4 869,09zł. Do pisma dołączony został kosztorys. Odwołanie R. Ł. od decyzji ustalającej wysokość odszkodowania nie zostało uwzględnione.

(dowód: pismo z dnia 24 lipca 2014r. wraz z kosztorysem k. 26-27, 28-42, dokumenty zgromadzone w aktach szkody)

Ba mocy umowy cesji zawartej w dniu 10 grudnia 2014r. R. Ł. i E. Ł. przenieśli na rzecz M. Ł. wierzytelność z tytułu odszkodowania należnego z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych z dnia 20 maja 2014r. likwidowaną przez T. R (...) pod numerem szkody H 20/40520/284.

(dowód: umowa cesji k. 44-45)

(...) wentylacji ze zraszaczami, system wygrodzień hodowlanych i system żywienia i pojenia montowany był w budynku chlewni w trakcie budowy. (...) te istniały w dacie zawarcia umowy ubezpieczenia, jak również w dacie zaistnienia pożaru. (...) powyższe są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania budynku chlewni, prowadzenia w niej działalności gospodarczej związanej z chowem tuczników.

Wartość szkody związanej z pożarem budynku chlewni wynosi kwotę 899 668,37zł.

(dowód: opinia biegłego z zakresu budownictwa K. P. k. 81-103, 120, zeznania świadka R. Ł. k.76-77)

Stan faktyczny poza ustaleniem wysokości szkody był bezsporny między stronami. Opinię biegłego Sąd podzielił w całości jako jasną, kompetentną, rzeczową. Przymiotem wiarygodności Sąd obdarzył także zeznania świadka R. Ł., który w sposób jasny i rzeczowy opisał stan techniczny i wyposażenie budynku chlewni przed pożarem i w dacie zawarcia umowy ubezpieczenia oraz przedstawił zarzuty co do prawidłowości sposobu likwidacji szkody.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. 2013. 392) ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych, zwane dalej "ubezpieczeniem budynków rolniczych". Artykuł 59 ustawy stanowi, że rolnik jest obowiązany zawrzeć umowę ubezpieczenia budynku wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego, zwanego dalej "budynkiem rolniczym", od ognia i innych zdarzeń losowych.

W przedmiotowej sprawie okolicznością nie kwestionowaną przez stronę pozwaną jest istnienie po stronie pozwanego obowiązku wypłaty odszkodowania za zniszczenie w wyniku pożaru budynku chlewni, objętego umową ubezpieczenia obowiązkowego budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego. Nie kwestionowana była legitymacja czynna powódki wynikająca z cesji wierzytelności związanych z dochodzonym odszkodowaniem. Sporna natomiast jest wysokość ustalonej szkody wynikająca z zaniżenia zdaniem strony pozwanej wartości materiałów i prac niezbędnych do odtworzenia budynku, jak również nie uwzględnienia, przy ustalaniu wysokości szkody urządzeń technicznych istniejących w budynku i zniszczonych w wyniku pożaru, takich jak system wentylacyjny, system wygrodzień, system karmienia i pojenia. W tym zakresie spór sprowadza się do ustalenia, czy urządzenia powyższe objęte były umową obowiązkowego ubezpieczenia budynku wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego.

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. 2013. 392) użyte w ustawie określenie budynek wchodzący w skład gospodarstwa rolnego oznacza obiekt budowlany o powierzchni powyżej 20 m² określony w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), będący w posiadaniu rolnika. Artykuł 3 pkt 2 ustawy prawo budowlane definiuje z kolei budynek jako taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Z uwagi na użycie pojęcia obiekt budowlany należy odwołać się do art. 3 pkt 1 ustawy prawo

budowlane, zgodnie z którym obiektem budowlanym jest: budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, obiekt małej architektury.

W świetle analizy powyższych przepisów za budynek rolniczy uznać należy taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, stanowiący całość techniczno-użytkową. Prawo budowlane nie definiuje instalacji i urządzeń technicznych, ograniczając się jedynie do definicji węższego pojęcia urządzeń budowlanych (art. 3 pkt 9), którymi są w rozumieniu tej ustawy: urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

W świetle powyższych rozważań, nie można zgodzić się ze stanowiskiem strony pozwanej, iż pod pojęciem budynku rolniczego mieści się budynek urządzeń technicznych i instalacji, w które był wyposażony, takich jak: system wentylacyjny, system wygrodzień, system żywienia i pojenia i tylko taki podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu i co za tym idzie, wyłącznie szkody powstałe w takim budynku (nie obejmujące wymienionych urządzeń technicznych i instalacji) objęte są ochroną ubezpieczeniową. Ubezpieczeniem obowiązkowym objęty był budynek chlewni, a zatem budynek rolniczy o konkretnym przeznaczeniu. Urządzenia techniczne, takie jak: system wentylacyjny, system wygrodzień oraz system żywienia i pojenia stanowią urządzenia techniczne, będące częścią składową budynku w rozumieniu art. 47 §2 k.c. zapewniające możliwość użytkowania tego obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem i tylko łącznie z tymi urządzeniami budynek chlewni mógł spełniać swą funkcję techniczno – użytkową. Bezzasadnym było zatem pominięcie powyższych urządzeń i instalacji przy ustalaniu wysokości szkody.

W celu ustalenie wysokości szkody oraz oceny spornych urządzeń jako elementów stanowiących części składowe budynku chlewni Sąd zasięgnął opinii biegłego z zakresu budownictwa K. P.. Sporządzona przez biegłego opinia (k. 81-103, 120) Sąd podzielił w całości, uznając ją za logiczną, rzeczową, spójną, opartą na materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie oraz wiedzy fachowej biegłego. Opinia powyższa nie została zakwestionowana przez strony.

Na podstawie powyższej opinii biegłego z zakresu budownictwa Sąd ustalił, że system wentylacji wraz ze zraszaczami, system wygrodzień budowlanych, system żywieniowo- pojeniowy są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania budynku chlewni, bez ich udziału prowadzenie działalności gospodarczej związanej z chowem tuczników na skalę przemysłową byłoby niemożliwe. Poszczególne elementy tych urządzeń, aczkolwiek w różnym stopniu są na trwale związane z bazową osłoną czysto budowlaną. (...) wentylacji wraz ze zraszaczami dotyczy wszystkich pomieszczeń produkcyjnych i pomocniczych. Z uwagi na liczne przejścia przez strop i ściany jest zamocowany (obmurowany) w tych elementach, bezpośrednio lub za pomocą licznych łączników, w postaci wkrętów, kotew. (...) wygrodzień hodowlanych ma charakter czysto produkcyjny. Występuje w różnych wariantach w zależności od cyklu hodowlanego. Z. jest na stałe, głównie w rusztowym podłożu posadzkowym oraz częściowo w ścianach rozdzielających boksy. (...) żywieniowo – pojeniowy jest również systemem czysto produkcyjnym. Dwojako związany jest z elementami konstrukcyjnymi budynku- poprzez obmurowanie przejść w przegrodach ściennych oraz systemowe rozwiązania mocujące do rusztu posadzkowego i ścian wewnątrz kojców. Z powyższego wynika, iż wszystkie wymienione wyżej elementy i urządzenia są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania budynku chlewni. Podkreślić należy dodatkowo w tym miejscu, iż przedmiotem umowy ubezpieczenia nie był budynek gospodarczy wchodzący w skład gospodarstwa rolnego, bez konkretnego przeznaczenia rolno- gospodarczego, lecz budynek chlewni, a zatem budynek, którego konstrukcja i urządzenia zastosowanie zostały w związku z hodowlą trzody. Przy zawieraniu umowy ubezpieczenia i ustalaniu sumy ubezpieczenia na kwotę 791 190,00zł. powyższe elementy musiały zostać wzięte pod uwagę (biorąc pod uwagę dysproporcje w wysokości szkody ustalonej przez ubezpieczyciela niespełna miesiąc od daty zawarcia umowy ubezpieczenia a wysokością sumy ubezpieczenia) i w momencie zawierania umowy pełen zakres ubezpieczenia budynku chlewni nie był przez stronę pozwaną kwestionowany. Suma ubezpieczenia winna bowiem odpowiadać rzeczywistej wartości ubezpieczonego mienia.

Stosownie do art. 67 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe w budynkach na skutek zdarzeń losowych w postaci: ognia, huraganu,

powodzi, podtopienia, deszczu nawalnego, gradu, opadów śniegu, uderzenia pioruna, eksplozji, obsunięcia się ziemi, tąpnięcia, lawiny lub upadku statku powietrznego.

Art. 13 ust. 3 ustawy stanowi natomiast, że w obowiązkowych ubezpieczeniach mienia odszkodowanie wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości szkody, nie większej jednak od sumy ubezpieczenia ustalonej w umowie. Stosownie do art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy wysokość szkody ustala się na podstawie kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody.

Z treści powyższych przepisów wynika, iż odszkodowanie z ubezpieczenia mienia musi odpowiadać wysokości szkody oraz mieścić się w granicach sumy ubezpieczenia. Celem ubezpieczenia obowiązkowego jest bowiem umożliwienie ubezpieczonemu naprawy zniszczonego na skutek zdarzeń losowych mienia, przywrócenie go do stanu jaki istniał przed zaistnieniem zdarzenia wyrządzającego szkodę, w tym wypadku pożaru.

Przy ustalaniu wysokości szkody zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy w zakresie nieuregulowanym w ustawie mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego, w tym art. 363 §1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej kwoty pieniężnej. Należy zgodzić się ze stanowiskiem powódki, iż wypłata odszkodowania pieniężnego również zmierza do przywrócenia stanu pierwotnego, gdyż umożliwia poszkodowanemu pokrycie kosztów tego przywrócenia. Ma ono charakter kompensacyjny i winno odpowiadać wysokości rzeczywiście poniesionej szkody. Wysokość odszkodowania winna zatem obejmować wszelkie celowe i racjonalne wydatki związane z usunięciem skutków zdarzenia ustalone stosownie do art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Przy ustaleniu wysokości poniesionej szkody, a co za tym idzie wysokości należnego odszkodowania Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu budownictwa K. P.. Na podstawie powyższej opinii Sąd ustalił, iż wysokość szkody związanej ze spalaniem budynku chlewni i przywróceniem budynku do stanu poprzedniego wraz z instalacjami oraz urządzeniami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem wynosi 899 668,37zł. Biegły wyliczył wartość prac budowlanych wyszczególnionych w załączniku nr 1 do opinii w sporządzonym kosztorysie na bazie aktualnie obowiązujących cen, przy czym parametry cen i narzutów przyjęto jako średnie dla regionu (...) na kwotę 467 168,07zł. Wyliczona przez biegłego kwota odbiega w granicy 8,5% od kwoty 430 329,47zł. skalkulowanej przez ubezpieczyciela. Podstawowa różnica dotyczy faktu, iż ubezpieczyciel w kosztorysie przyjął nie pełny obmiar sufitu podwieszanego o konstrukcji metalowej z wypełnieniem pianką poliuretanową. Kalkulacja sporządzona została w standardowej metodologii powszechnie stosowanej do wyceny robót w budownictwie.

Dokonując wyliczenia wartości pozostałych prac o charakterze technologiczno- instalacyjnym wraz z urządzeniami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem w związku z odtworzeniem systemu wentylacji ze zraszaczami, systemu wygradzeń hodowlanych i systemu żywieniowo- pojenieniowego biegły oparł się na dwóch konkurencyjnych ofertach zweryfikowanych ilościowo w warunkach praktycznych. I tak wartość odtworzenia urządzeń i niezbędnych prac z tym związanych według jednej oferty wyniosła kwotę 444 659,43zł, według zaś drugiej 432 500, 32zł. , przy czym przy ustaleniu wysokości szkody biegły przyjął ofertę niższą na kwotę 432 500,32zł. Sąd również w tym zakresie podzielił w całości opinię biegłego, uznając ją za logiczną, rzetelną, fachową i spójną. Wyliczenie wartości szkody ustalone zostało stosownie do wymogów art. 68ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...).

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż żądanie powódki w całości zasługuje na uwzględnienie. Powódka domagała się zapłaty kwoty 360 000,00zł. Suma ubezpieczenia wynikająca z umowy ubezpieczenia wynosi kwotę 791 190,00zł. Suma ubezpieczenia stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela, a zatem odszkodowanie nie może przekroczyć ustalonej tą sumą kwoty. W wyniku likwidacji szkody pozwany wypłacił odszkodowanie w

kwocie 425 460,38zł. Różnica zatem pomiędzy należnym (ograniczonym sumą ubezpieczenia) odszkodowaniem, a odszkodowaniem już wypłaconym wynosi 365 729,62zł. Pozwany ustalił wartość szkody na kwotę 430 329,47zł. pomniejszając następnie kwotę przeznaczoną do wypłaty o kwotę 4 869,09zł. z tytułu odzysku blachy przeznaczonej na złom stosownie do art. 69 pkt. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Nie kwestionując wartości odzyskanych materiałów i po ich odliczeniu kwota należnego odszkodowania wynosi 360 860,53zł. (365 729,62zł. – 4 869,09zł.). Powódka domagała się zasądzenia kwoty 360 000zł., a zatem Sąd nie wychodząc poza granice żądania pozwu zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 360 000,00zł. Odsetki od powyższej kwoty Sąd zasądził od dnia 24 lipca 2014r. na podstawie art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...). W dniu 14 lipca 2014r. pozwany przyznał i ustalił wysokość odszkodowania za szkodę związaną ze spalaniem budynku chlewni, wyjaśnione zatem zostały wszelkie okoliczności konieczne do ustalenia odpowiedzialności oraz wysokości świadczenia odszkodowawczego.

O kosztach procesu i kosztach sądowych Sąd orzekł stosownie do art. 98 §1 k.p.c. i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na koszty procesu należne powódce złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 7200zł., opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17zł. oraz uiszczona zaliczka na poczet opinii biegłego w kwocie 800zł. Sąd nakazał pobrać od pozwanego nieuiszczone koszty sądowe na które składa się opłata od pozwu w wysokości 18 000zł. (powódka zwolniona była od opłat sądowych) oraz nieuiszczone koszty opinii biegłego w wysokości 2 258,26zł.